

tørskiftet og at Forslaget om Udvidelsen skulde føres frem paa en ekstraordinær Generalforsamling, som indvarsledes til den 25. Marts 1908, og der blev af Bankraadet givet de lokale Blade Meddelelse derom endnu samme Dag; et af disse Blade lod Nyheden gaa videre til Ritzau's Bureau, der ligeledes den 22. Februar udsendte Bureautelegram derom.

Direktør Jørgensen tiltraadte den 25. Februar og gik straks i Gang med en grundig Undersøgelse af Bankens Status pr. den foregaaende Dag, den 24. Februar 1908. Allerede Tiltrædelsesdagen, den 25. Februar, kunde Direktør Jørgensen indberette, at Bankens Stilling var langt værre end formodet af de Herrer Borgmester Scharling og Købmand J. M. Jørgensen, og Dagen efter supplerede han Oplysningerne, hvorefter ikke blot Bankens Aktiekapital og Reservefond var tabt, men ogsaa et meget stort Beløb derudover.

Som Følge heraf var altsaa Forudsætningerne for Tegningen af Præference-Aktierne — nemlig at „Fredericia Bank“ var solvent — bortfalden, hvorefter der skete en Henvendelse til Finansminister Lassen for at indberette, hvorledes Forholdene vare i „Fredericia Bank“.

Dette skete den 27. Februar.

Den 28. Februar 1908 anmodede Finansminister Lassen Landmandsbanken om, med Rekurs til Bankkomiteen, at overtage Garantien for Sparere og Indlaanere i „Fredericia Bank“, og Ministeren gjorde det med den Motivering, at han ikke ønskede nogen Uro i Provinserne, for at man ikke skulde kunne sige, at København var hjulpen, men at man nu ikke vilde hjælpe Provinserne, og specielt i dette Tilfælde var Hjælp absolut nødvendig, for at ikke Uroen skulde brede sig ogsaa til „Fredericia Sparekasse“.

Forinden den Dag naaedes, der var sat til den ekstraordinære Generalforsamling, den 25. Marts, var der indledet Forhandlinger med „Banken for Fredericia og Omegn“ om eventuel Sammenslutning med „Fredericia Bank“.

Under en Konference, som Direktør Jørgensen havde den 8. Marts med Direktionen for Landmandsbanken, blev der fremsat Forslag om nævnte Sammenslutning; — man var af den Mening, at Administrationen, saafremt Sammenslutningen kunde føres igennem, derved hurtigere kunde tilendebringes, og derved Bankkomiteen lettere overse Tabet. — Den 9. Marts 1908 forhandlede Direktør Jørgensen med „Banken for Fredericia og Omegn“s Direktør, Hr. Kjær, og den 12. Marts med samme Banks Kontroludvalg (Repræsentantskabet), der hovedsagelig var stemt for Planen.

Den 14. Marts 1907 holdt Landmandsbankens Direktion Møde med begge Bankers nævnte Direktører, og Sammenslutningen drøftedes nøjere. — Direktør Kjær var ikke sikker paa, at hans Bank kunde faa baade Kontroludvalget og Generalforsamlingen til at gaa ind derpaa, dersom det ikke blev absolut fordelagtigt for „Banken for Fredericia og Omegn“. Bankraadet i „Fredericia Bank“ vedtager dog, at den til den 25. Marts indvarslede ekstraordinære Generalforsamling udsættes indtil videre, for at man ikke skulde komme til at holde to Generalforsamlinger med faa Dages Mellemlum.

Under 24. Marts meddelte Direktør Kjær, at hans Bank ikke kunde indgaa paa Sammenslutningen.

Den 30. Maj og 2. Juni forhandlede Direktør Jørgensen med de Herrer Etatsraad Damm og Direktør E. Glückstadt, der af Bankkomiteen var blevne bemyndigede til at fremkomme med Forslag om en Ordning af „Fredericia Bank“s Forhold.

Ved Mødet den 2. Juni 1908 var Hr. Direktør Kjær til Stede og gav, efter de førte Forhandlinger, stærkt Haab om, at hans Bank, saavel Direktion, Repræsentantskab som Generalforsamlingen, kunde indgaa paa det nu fremsatte Forslag om Sammenslutning mellem nævnte Banker, og dette Forslag blev under 2. Juni 1908 indsendt til „Banken for Fredericia og Omegn“, saalydende:

„København, den 2. Juni 1908.
„Banken for Fredericia og Omegn“,
Fredericia.

I et af Bankkomiteen af 9. Februar 1908 afholdt Møde er det blevet overdraget os at fremkomme med Forslag om en Ordning af „Fredericia Bank“s Forhold.